

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/148/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117216421
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117216421.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik mesta Prešov, a.s., Bardejovská 7, Ľubotice, právne zastúpený: JUDr. Ernest Vokál, advokát so sídlom Hlavná 61, Prešov, proti žalovanému: G. O., L.. X.X.XXXX, J. G., E. X, o zaplatenie 33 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 20.04.2018 č.k. 14Csp 150/2017 - 24 takto jednohlasne rozhodol

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalobcovi sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 33 eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.06.2017 navrhol žalobca, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 33 eur z dôvodu, že žalovaný dňa 07.09.2016 na linke č. 4 cestoval v G. Mestskou hromadnou dopravou (MHD) bez platného cestovného lístka. Zároveň žiadal priznať trovy konania.

3. Súd v predmetnej veci vydal dňa 10.07.2017 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný dňa 09.08.2017 odpor. Žalovaný v odpore tvrdil, že revízor ho nenechal označiť si cestovný lístok, ale mu ho zobral. V ten deň chcel ísť na políciu a oznámiť im, čoho sa dopustil revízor, ale nemal čas, lebo cestoval s veľkou taškou na vlak.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že žalovaný cestoval zo svojho bydliska - E. 4, G. (zástavka „L. T. G.“). Samotná kontrola cestovných lístkov bola vykonaná až na úseku zastávok „Na Y. - E. G.“, preto žalovaný v čase kontroly už mal mať označený platný cestovný lístok. Podľa Prepravného poriadku, článok 14, ods. 4,2 - Základné podmienky použitia cestovného lístka: „Cestujúci je povinný si zaobstarať a pripraviť cestovný lístok pred nastúpením do vozidla (s výnimkou doplnkového predaja cestovných lístkov u vodiča), pripravený cestovný lístok drží v ruke už pri nástupe. Cestujúci je povinný mať pri sebe platný cestovný lístok po celý čas prepravy, ako aj v okamihu vystúpenia z vozidla. Cestujúci je povinný ihneď po nastúpení do vozidla označiť si papierový cestovný lístok v označovacom

zariadení, obdobne sa postupuje pri platení prepravného“. Žalobca v danej veci neprijal od žalovaného žiadnu reklamáciu služby, ani podnet na správanie dotknutého revízora.

5. Podľa § 297, veta druhá, písm. b) zákona č. 160/2015 (Civilný sporový poriadok - CSP), pojednávanie nie je potrebné nariadovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

6. Keďže v prejednávanej veci mal súd za splnené vyššie citované zákonné podmienky, vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

7. Z predložených listinných dôkazov súd zistil, že žalovaný dňa 07.09.2016 na linke č. 4 cestoval v G. bez platného cestovného lístka, čo bolo zistené revízorom. Táto skutočnosť bola zaznamenaná v zápise o prepravnej kontrole. Na základe tejto skutočnosti bola žalovanému dňa 14.09.2016 zaslaná faktúra č. XXXXXXXXXX na sumu 33 eur. Dňa 16.11.2016 bola zaslaná žalovanému výzva k úhrade, avšak žalovaný doposiaľ svoj dlh neuhradil.

8. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovenia § 760 Občianskeho zákonníka, § 12 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. d), § 14 ods. 2, § 16 ods. 1, ods. 5 a § 17 ods. 1 zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave a dospel k nasledovným záverom.

9. V predmetnom konaní mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o preprave osôb, avšak žalovaný si nesplnil povinnosť zaplatenia cestovného za prepravu a nepreukázal sa platným cestovným lístkom, preto mu žalobca vyrubil sankčnú úhradu, ktorú však doposiaľ neuhradil. Súd poukazuje na to, že zo zápisu o vykonanej prepravnej kontrole zo dňa 07.09.2016 nepochybne vyplýva, že žalobca mal dostatok času na označenie cestovného lístka, keďže kontrola bola u neho vykonaná na zastávke „Na hlavnej“ a on cestoval z miesta svojho trvalého bydliska (ul. E. č. X), teda pokiaľ by aj nastupoval až na zastávke „E.“, tak trolejbus prešiel, do času kým bola vykonaná kontrola, minimálne X zastávky, čo je jednoznačne dostatok času na označenie cestovného lístka, preto súd tvrdenia žalovaného vyhodnotil ako účelové a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

10. Žalovaný v podanom odvolaní uviedol, že s napadnutým nespravodlivým rozsudkom nesúhlasí. Cestoval zo zastávky „Na hlavnej“, nie zo stanice „E.“. Revízor žalobcu nenechal označiť žalovaného cestovný lístok a ešte mu ho aj zobral, čo považuje za diskrimináciu a nespravodlivosť.

11. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

12. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

13. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný podal proti platobnému rozkazu Okresného súdu Prešov zo dňa 10.07.2017 č.k. 14Csp 150/2017 -6 odpor.

14. V podanom odpore uviedol, že dňa 07.09.2016 o 7:47 cestoval linkou č. 4 na vlak. Revízor ho nenechal označiť cestovný lístok a ešte mu ho aj zobral. Považuje to za diskrimináciu a nespravodlivosť.

15. Žalobca vo vyjadrení k odporu (č.l. 13) okrem iného uviedol, že žalovaný cestoval zo svojho bydliska - E. 4, G. (zastávka „L. kráľovej pokoja“) a informáciu o tejto skutočnosti poznamenal aj revízor v Zápise o vykonanej prepravnej kontrole č. XXXXXX.

16. Samotná kontrola cestovných lístkov bola vykonaná až na úseku zastávok „Na hlavnej - E. pošta“.

17. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 16.10.2017 vyzval žalovaného, aby sa k vyjadreniu k odporu žalobcu vyjadril, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

18. Žalovaný sa k výzve súdu v súdom stanovenej lehote 20 dní nevyjadril. Z uvedeného dôvodu odvolací súd vzhľadom k sudcovskej koncentrácii konania, už nemôže prihliadať na tvrdenia žalovaného uvedené v podanom odvolaní.

19. Dôkazy na preukázanie tvrdení (tvrdeniu, že cestoval zo zastávky „Na hlavnej“ nie zo zastávky „E.“ a revízor ho nenechal označiť cestovný lístok), žalovaný nedoplnil do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

20. Po uplynutí lehoty na podanie odvolania nemožno rozširovať ani meniť navrhované dôkazy.

21. Žalovaný v tomto konaní poprel skutkové tvrdenia žalobcu a uviedol vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach spočívajúce v tom, že po nastúpení do vozidla na zastávke na „Y.“ ho revízor nenechal označiť cestovný lístok.

22. Súd vyzval žalovaného, aby označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení uznesením zo dňa 16.10.2017.

23. V súdom stanovenej lehote 20 dní žalovaný na uvedenú výzvu súdu nereagoval.

24. Nemožno teda vyčítať súdu prvej inštancie jeho záver, že bez predloženia dôkazov k svojim tvrdeniam, vyhodnotil tvrdenia žalovaného ako účelové a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

25. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že úspešnému žalobcovi v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

27. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).